

[Socialministeren.]

for Fortolkningen af de forskellige Love. Denne Skrivelse vilde jeg have oplæst, hvis Tidspunktet ikke havde været saa sent; jeg nøjes nu med at henvise det ærede Medlem Hr. Krag til at faa den tilstillet i Udvalget, saa vil han kunne se, at den højtærede Socialminister ikke er saa forvirret paa dette Omraade, som det ærede Medlem her ønsker at skildre. Linien er fuldkommen klar, og der er ikke fra Arbejdsløshedsnævnet eller nogen af dettes Medlemmer gjort den ringeste Indvending mod den Skrivelse, de har faaet.

Hvad angaar Fortolkningen af nærværende Lovforslags §§ 3 og 4, agter jeg ikke at gentage den Redegørelse, jeg allerede har fremsat; hvis det ærede Medlem Hr. Krag ikke kan forstaa den eller ikke vil indrømme, at han ikke har læst den tilstrækkelig grundigt, vil han kunne faa de fornødne Oplysninger i Udvalget.

Den ærede Ordfører beklagede sig over, at jeg ikke vilde rette alle disse Spørgsmaal til Kommunerne, og brugte det Udtryk, at jeg ikke kunde undskylde mig med Besværet for Kommunerne. Jeg har ikke Brug for nogen Undskyldning; men jeg har ingen Grund til midt i en Periode, hvor Loven løber, at besvære Kommunerne og Hjælpekasserne med den lange Række Spørgsmaal, som den ærede Ordfører ønsker stillet, og jeg vil modsætte mig det, medmindre man ønsker det i Udvalget, fordi jeg finder, det er ganske urimeligt baade af Hensyn til Kommunerne og Hjælpekasserne, af Hensyn til, at det vil være ganske unødvendigt for at kunne skønne over, hvorvidt det er rimeligt at forlænge denne Lov indenfor de Grænser, her er foreslaet, af Hensyn til, at alle disse Oplysninger kun vil have det ene Resultat at sinke Lovforslagets Arbejde, formodentlig saa lang Tid, til det ingen praktisk Betydning faar, og det kan man ikke vente, at Socialministeren skal bidrage til.

Den ærede Ordfører taler stadig om Dobbeltforsørgelse. Den ærede Ordfører ved lige saa godt som jeg, at naar man maa stille Forslag af saa beskeden Karakter — og endda har vanskeligt ved at faa det gennemført — som det, der her er Tale om, vilde det dog være ganske utilladeligt, om man paa Forhaand vilde udelukke Hjælpekasserne fra at supplere i de Tilfælde, hvor Nød og Elendighed kræver det. At der bliver Tale om Dobbeltforsørgelse, er rigtigt, det vil der blive under den nugældende Almiselovgivning saa længe, indtil man faar Plan og System i denne Lovgivning. Den

ærede Ordfører ved lige saa godt som jeg, at i Socialreformen er der taget alle mulige Forbehold mod det, han kalder Dobbeltforsørgelse, som han for øvrigt selv anbefaler i det Ændringsforslag til Lovforslaget af 19. Oktober, der blev stillet, — for et begrænset Omraade.

Med Hensyn til Udgifterne har jeg ikke noget at tilføje udover, hvad jeg allerede har sagt. Dette Lovforslag her kræver ikke nogen Finansplan — det ærede Medlem Hr. Rager var allerede inde derpaa —, derimod kræver de store Statsudgifter, der paa forskellige Omraader vil fremkomme — ogsaa hvis det lykkes at gennemføre en Krisekasseordning, ogsaa hvis man skal imødekomme det af det konservative Folkparti stillede Krav om ved denne Lejlighed at faa at vide, ad hvilken Vej Statsmidlerne skal udredes dertil —, en samlet Overvejelse over, hvorledes disse Millionudgifter skal bringes til Veje. Men at den ærede Ordfører Hr. Krag havde ventet sig, at jeg ved Behandlingen af dette Lovforslag skulde optræde som Finansminister med en samlet Finansplan, tror jeg dog ikke er Alvor — det vilde i hvert Fald ikke nogen anden have ventet sig.

Jeg skal lade alle Udtalelserne om Provokation og Fred og Krig ligge. Med Hensyn til det sidste skal jeg kun sige, at jeg mener — mente og stadig mener —, at den ærede Ordfører Hr. Krag ikke just ved sine Udtalelser, men ved sin Holdning paa dette Punkt, overfor Arbejdsvægning, overfor den fortsatte Arbejdsløshedsløvgivning, ved Krisehjælpen, fastholder en saadan Stilling, at han maa være klar over, at han derved giver Udtryk for den Betragtning om Tilpasning, der særlig er gjort gældende af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, og som nødvendigvis, hvis den skulde gennemtvinges, vilde føre, ikke til Fred, men til Arbejdskrig her i Landet. Og saa kan det ikke nytte noget, at det ærede Medlem saa længe han ikke vil tage Afstand fra disse vidtgaaende Angreb paa Arbejderklassen, samtidig staar og taler om Fred — i Realiteten præker han Krig, Arbejdskrig.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mener, at jeg skulde have holdt mig til Lovforslaget og ikke have polemiseret med det ærede Medlem Hr. Krag. Jeg maa sige, at en saadan Hensynsløshed overfor det ærede Medlem Hr. Krag havde jeg ikke ventet, end ikke fra den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti. Det vil altsaa sige, at Ordføeren for det største Parti her i Rigsdagen næst efter Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr.